

Corylus maxima 'Purpurea'

Wysokość	4 - 5 m
Szerokość	4-5m
Korona	round, half-open crown
Kora i gałęzie	grey brown, flaking in small plates
Liście	wide ovate, purple red to dark green, 8 - 14 cm
Kwiaty	brown red ♂ catkins to 10 cm, ♀ inconspicuous, March/April
Owoce	edible nuts in purple-red husks, edible fruits
Kolce/ciernie	None
Toksyczność	Zwykle nie jest toksyczne dla ludzi, większych psów czy zwierząt hodowlanych.
Rodzaj gleby	few requirements, preferably calcareous sandy soil
Wilgotność podłoża	Dobrze znosi suche podłoże
Wymagania stanowiskowe	Toleruje utwardzoną nawierzchnię
odporność na mróz	5b (-26,0 do -23,4 °C)
Odporność na wiatr	very good
Odporność na inne	odporny na mróz (strefa mrozoodporności 1-6), odporny na wiatr
Drzewo wybierane przez faunę	odporny na mróz (strefa mrozoodporności 1-6), odporny na wiatr, drzewa miododajne dla pszczół
Zastosowanie	donice na drzewa, ogrody dachowe, tereny przemysłowe, małe ogrody
Shape	drzewo wysokopienne, drzewo wielopniowem
Pochodzenie	England, ± 1836

Duży krzew, który z czasem może przekształcić się w małe, wielopniowe drzewo. Kształt korony jest nieregularnie kulisty. Liście są szerokie i odwrotnie jajowate z podwójnie ząbkowanym brzegiem. Pąki mają głęboki purpurowo-czerwony kolor wiosną, a latem zmieniają kolor z ciemnozielonego na purpurowo-zielony. Kwiatostan tworzą brązowo-czerwone, męskie kotki, które zwisają z wdziękiem. Dorastają one do około 10 cm długości. Kwiaty żeńskie są czerwonawe i niepozorne. Kwiatostan pojawia się na długo przed pączkowaniem liści. Jadalne orzeszki otoczone są przez zrośnięte owocostany (przylistki). Są one dłuższe niż orzechy i również mają brązowo-czerwony kolor. Orzechy mają średnicę około 2 cm. C. maxima ma głęboki system korzeniowy. Jest bardzo odporna i mało podatna na choroby. Dobrze znosi suszę i hartowanie.